

Reportatge Text: **Xènia Dyakonova** Il·lustració: **Guillem Cifré**

Potser m'equivo-
voco, però
m'agrada pen-
sar que el fet
que la magnífi-
ca *Introducció*
a la Ilíada, de
Jaume Pòrtu-
las, s'hagi venut tant demostra
que a Catalunya hi ha molta gent
interessada en la poesia i en els
seus orígens. M'agrada pensar,
també, que els poetes moderns,
en general, acostumen a tenir-li
simpatia a Homer, fins i tot una
mena d'afecte filial, tot i que, evi-
dentment, se n'han distanciat
molt en tots els sentits. Més con-
cretament, podríem dir que la
jove poesia catalana i el cantor
cec de Quios són dos pols pràcti-
cament oposats.

Tanmateix, hi ha una caracte-
rística important que compartei-
xen: l'oralitat. Si una tarda aneu
a l'Espai Mallorca, a l'Heliogàbal
o a l'Elèctric –tres dels locals on
es llegeix, es recita i es representa
la poesia d'ara– segurament
sentireu uns textos que, en la
majoria dels casos, estan fets no
tant perquè els llegeixin sinó per-
què els escoltin. Igual que Homer
en la seva Grècia arcaica, els jo-
ves autors catalans s'adrecen a
un públic multitudinari, més que
no pas a un lector individual.
Això fa que la lectura pública dels
poemes, des del punt de vista
dels seus creadors, sigui tan im-
portant com el procés d'escriure.
Desgraciadament, això li importa
tan poc a l'Ajuntament de Barce-
lona, que decideix tancar pro-
visionalment les sessions poèti-
ques al local més emblemàtic:
l'Horiginal, on es feien amb un
gran èxit i amb una regularitat
extraordinària. L'excusa oficial
és un problema amb la llicència
d'activitats; esperem, però, i de-
sitgem que aquest tràngol legal
es resolgui aviat, i que el bar amb
més tradició poètica de la ciutat
torni a oferir-nos, com abans, els
seus recitals dels dimecres.

Presència escènica envejable
En efecte, cada setmana teníem
ocasió de comprovar que molts
dels que es reunien a l'Horiginal
per actuar davant dels assistents
agraïts tenien una presència es-
cènica envejable, i una capacitat
extraordinària per entusiasmar
els espectadors. El poeta jove, un
cop damunt de l'escenari, es con-
verteix en autor i actor alhora.
L'expressió, la dicció, l'entonació
i els gestos esdevenen tan signifi-
catius com els versos que recita,
cosa que apropa la poesia al tea-
tre. En aquest camp, hi destaca
la figura exuberant de Jaume C.
Pons Alorda, nascut el 1984 a

VERSISIO

(H)original

La lectura pública de poemes és ben viva a Barcelona en locals com ara l'Heliogàbal, l'Espai Mallorca i l'Elèctric. L'Ajuntament, però, ara impedeix, per motius burocràtics, que continuïn els recitals poètics al local més emblemàtic: l'Horiginal

Caimari, Mallorca, i autor de 10 poemaris, alguns encara en premsa. En un dels seus llibres més recents, *Cilici*, fa un autoretrat interior ben curiós: "Miro dintre meu: / epopeia d'intestins / incendiats de llum". En efecte, un esclat d'energia, vitalitat i optimisme, així com una escriptura molt visceral són propis d'aquest poeta, que amb les seves recitacions sempre ha creat un ambient d'eufòria entre el públic horiginalenc.

Se'l podria inscriure dintre d'un corrent caracteritzat per

l'exaltació absoluta dels sentits, de la llibertat personal, del sexe i de l'ego en totes les seves manifestacions, un corrent al qual pertanyen en la mateixa mesura Pau Vadell (Calonge, 1984) i Joan Tomàs Martínez Grimalt (Palma, 1984). Vadell, autor prolífic que darrerament ha publicat *Temple* i *Akbar*, explora el costat animal i violent de l'home a través d'unes metàfores denses, en el primer d'aquests llibres, i un llenguatge més planer en el segon. A tall de declaració de principis, Va-

dell afirma que un poeta, si és de veritat, ha de saber profetitzar el present, i ell mateix es posa en la pell d'un profeta i s'adreça als lectors des d'una distància emfàtica: "Em clogueren un ull / perquè deia la veritat / i la veritat / no fa estiu".

Martínez Grimalt, autor d'*Els jorns i Proètica dels plaers*, que es defineix com a "creador d'exageracions compulsives", va col·laborar també amb Vadell i Pons Alorda en la creació d'*El poder i la fortor*, manifest ple de rebel·lia dels tres joves mallorquins.

Però l'oralitat, el tractament de les multituds i la celebració de la sensualitat no ho són tot. Tampoc no ho és tot la faceta teatral. Curiosament, els autors més novells en llengua catalana, tot i el seu afany de transgressió, tot i la utilització constant de neologismes i les referències abundants a les tecnologies modernes i a la realitat virtual, segueixen recolzant-se, de manera conscient i inconscient, en la tradició. Possessors d'una vasta cultura literària, saben treure partit de les seves lectures i fan servir gèneres

Relació dels llibres esmentats

Cilici
(Moll, 2009)
de Jaume C. Pons Alorda
(Caimari, 1984)
Premi Ciutat de Palma Joan Alcover 2008

Akbar
(La Cantàrida, 2009)
de Pau Vadell i Vallbona
(Calonge, 1984)

Proètica dels plaers
(Moll, 2009)
de Joan Tomàs Martínez Grimalt
(Palma, 1984)
Baladaspirina
(Edicions 62, 2008)

de Rubén Luzón
(València, 1982)
46è premi de poesia Ausiàs March de Gandia

He vist el futur en 4D
(Moll, 2009)
de David Caño
(Olot, 1980)
Premi de poesia Vila de Lloseta 2009

Nedar-te la pell
(La Cantàrida, 2008)
de Pau Castanyer
(Palma, 1983)

L'ABC de Laia Martínez

(La Cantàrida, 2009)
de Laia Martínez i López
(Berga, 1984)

La cabra que hi havia
(Documenta Balear, 2009),
de Blanca Llum Vidal
(Barcelona, 1986)

Llibre dels errors
(La Cantàrida, 2009)
d'Eduard Carmona
(Deltebre, 1982)

Pedra Foguera. Antologia de poesia jove dels Països Catalans
(Documenta Balear, 2008)